

nast ülesnöitad, ja kui üks töessine mees,
nenda su ma tahhan uskuda et sa oled.

Noor Mees. Noh ja, ma olen üks-
kord übhe karro nähud.

Josep. Kas ta olli so liggidal, ja kas sa
ollid üksi?

Noor Mees. Üksi oll'n, ja karro ei
olnud peale wide kümmet sammo mo jurest.

Josep. Kuidas so melest olli, kui sa ted-
da tähhele pannid? Kas olli nenda kui
olleksid sa munne aia pärast ühi sõbra
jälle nähha saand?

Noor Mees. Judas huk'ab temma-
ga sõbrust viddama! (Keik e himas huk'as
felle immesikkutto ülle lausa healega nae-
ro töstma.)

Josep. Ärge naerge, sõbrat! Kui teie
näte meel, et meie nahja üt .nimaks tõr-
seks 'ähhääb. — No, poole, ehe sa kui
pooriga mees oled; tullab sa ominekte alg-
misses

misses ehmatasid, kui se muist elloras so
sumade ette tulli?

Noor Mees. Egga se olle immels pañ-
na, et ma algmisses wäbhe kahmatasin:
agga kül ma peagi jálle süddant wötsin, ja
otsisin, kuid a ma heal wiñil temma kimpust
woitsin peaseda, kui ta mo fallale tulles.

Josep. Waat se olli tark sinnust! Ägo-
ga miks pärast sa algmisses ehmatasid? ja
miks sa pärast sedda nond piddasid, en-
nast temma kimpust peasta?

Noor Mees. (ei teadnud algmisses,
nis ta selle küssimisse peale piddi kostma:
a mōles menne filmopilfmiss, järele: ja
vimal's üt'es ta) Egga ma pu-tik ei ols-
nid, et ma ei olleks piddand ehmatama
isügguse metsalisesse eest: ja egga tem-
nal meelet peas ei olnud: minnul pidi-
i meel peas ollema et ma temma käest
käsesin.

Josep. Waat seeb se luggu olli! sel-
ellora-